

men det kan gjerne være, at det følges paa nogle Steder; derfor ønskede jeg en Udtalelse om, hvorvidt det er tilladt, at en Umhyndig, efterat være gaaet over til at blive Mindreaarig eller Myndig, kan vedblive at beholde sin Forbring alene efter thinglæst Skifteextrakt.

C. Nimestad: Forsaavidt det foreliggende Lovudkast gaaer ud paa, at Bærgpenge fremtidig skulle bortfalde, kan jeg i Henhold til de af mig ved en nærbeslægtet Lovs Behandling her i Thinget fremsatte Bemærkninger ikke andet end fuldstændig billige det. Heller ikke finder jeg, at der kan være Noget at erindre imod den Bestemmelse, der er optagen i § 2, i Righed med, hvad der findes i den første Overformynderilov af 1857, at der nemlig af Overformynderen skal kunne tillægges Bærgen i særlige Tilfælde et passende aarligt Bærgelag. Om det just er heldigt, at Approbationen skal gives udenfor Kjøbenhavn af Amtmanden i det Amt, hvor Overformynderiet har sit Sæde, kan der vistnok være Tvivl om; men da dette hænger sammen med det hele Spørgsmaal om Overformynderiernes Ordning, skal jeg ikke gaae dybere ind derpaa. Heller ikke kan jeg andet end billige, at Lovforslaget søger at indføre et Tilfyn, der hidtil har manglet, og hvortil der har været megen Trang, nemlig det, der af en af vedkommende Myndighed udnævnt Bærg skal føres med den Sikkerhed, som ved de saakaldte thinglæste Skifteextrakter gives for de Umhyndiges Midler. Hidtil har jo ganske vist intet virksomt Tilfyn været ført, idet Overformynderiet ikke har kunnet overkomme det, og det ikke var foreskrevet, at der skulde udnævnes en Bærg til at gjøre det. Derimod maa jeg ligesom den ærede foregaaende Taler nære Tvivl om, hvorvidt det maatte være i de Umhyndiges Lær at træffe en saadan Bestemmelse som den i Begyndelsen af § 1, hvorefter de Umhyndiges Midler i de Tilfælde, hvor de hidtil have været sikrede ved thinglæst Skifteextrakt, skulle for Fremtiden sikres ved Obligationer. Jeg frygter for, at der derudover for de Umhyndige vil opstaa flere af de Ulemper, der efter den bestaaende Lovgivning ere forbundne med Underpant i Løsøre, som er stiftet ved Obligation. Det er nemlig vel

saå, at Bestemmelsen i Forordningen af 23de Juli 1819, om at de privilegerede Forbringer skulle have Fortrinsret for Underpant i Løsøre, i det Mindste ved een Dom er antagen at gjælde ligesaa vel med Hensyn til thinglæste Skifteextrakter som med Hensyn til Obligationer — Noget, der vel ogsaa har meest for sig — men derimod troer jeg ikke, at det har været almindeligt antaget eller har kunnet antages, at Bestemmelserne i Forordningen af 28de Juli 1841 om Stiftelsen af Underpant i Løsøre ere anvendelige paa det Underpant i Løsøre, der er sikret ved thinglæst Skifteextrakt, men ved den i Begyndelsen af § 1 indeholdte Bestemmelse vil de Umhyndiges Sikkerhed fremtidig blive underkastet alle de Ulemper, der ere forbundne dermed. Jeg skal i saa Henseende navnlig fremhæve, at ligesom det ligger klart for, at Bestemmelsen i Forordningen af 28de Juli 1841 om, at det Dokument, hvorved Pantet stiftes, skal underskrives af Debitor i tvende gode Mandes Nærværelse, der nøie have at agte paa, at den rette Udstedelsesdag i Samme er anført, ikke kan have været tænkt givet til Anvendelse paa Skifteextrakter, saaledes har det vistnok heller ikke været antaget, at disse Skifteextrakter nødvendigvis skulle thinglæses til første eller andet Thing med den Virkning, at Pansættelsen blev ugyldig, naar denne Termin var oversiddet, ligesom heller ikke, at denne Pansættelse taber sin Gyldighed, naar Dokumentet, hvis Debitor kommer til at høre under en anden Jurisdiktion, ikke læses ved denne nye Jurisdiktion til første eller andet Thing, efter at Flytningen er foregaaet, eller at Dokumentet skulde være uden Virkning for de Umhyndige, naar det er udstedt i et Landsrum af 6 Uger før Debtors Fallissement osv. Alle disse Ulemper, der følge med Underpant i Løsøre, der er stiftet ved Obligation, have de saakaldte Skifteextrakter været fritagne for, men jeg seer ikke rettere, end at de nu, hvis denne Bestemmelse vedtages, ville opstaa for dem. Fremdeles er det antaget ved en Høiesteretsdom fra iaar, eller synes i alt Fald at være antaget, at det Underpant, der er sikret ved thinglæst Skifteextrakt, ikke kan være Gjenstand for Præscription, hvorved altsaa ogsaa et Fortrin fremkommer. Hertil kommer frem-